

Molt aviat!...

EL DESPERTADOR

Periòdic quinzenal il·lustrat.

Cultura. - Esport. - Ciutadania. - Concòrdia. -

Humor. - Borsa de Bellesa, etc. etc.

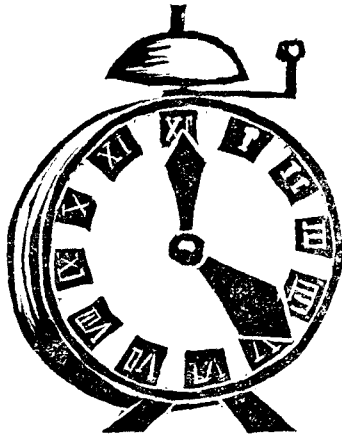

Valdrà 20 cèntims. - Compru-lo tots!

Imp. Aubert

Any I

OLOT. 25 d'Octubre de 1930

Núm. 1

El despertador

Periòdic il·lustrat que sortirà, almenys, dues vegades al mes.

Normalitat — Concòrdia — Superàvit — Responsabilitats — Barrila, etc. - etc.

Nº 6638

Salut, olotins! Em plau presentar-vos-el. Els seus esgarrips, us tindran sempre alerta i vetllaran per la vostra tranquil·litat.

Preu: 20 Cts.

Ri...ng... ri...ng... ring...

CAP a les glorioses terres de la Patagònia i altres semblants on la civilització hi té l'entrada interdicta, on el clima és dolç, l'aire tebi, i el jaure és la suprema aspiració dels indígenes, s'hi dorm eternament. L'home es fica al llit—o s'estira al jaç—posa els braços en forma de dos tortells, obra la boca per donar sortida a un sorollós badall que vé del fons de tot de la consciència (1), tanca els ulls i vinga "fer guix". Al despertar-se, els simpàtics selvatgets tomben el cos cap a l'altre costat i vinga tornar-hi, vinga clapar.

L'enfosquiment del cervell i de tot l'interior es va accentuant de tant tenir les finestres tancades a la llum. I com que dormint i tornant a dormir l'home s'arriba a tornar idiota i ensopit i insensible i masell i estúpid i hem observat que, sense ésser a la Patagònia i sense gosar d'aquell clima tan dolç ni d'aquell aire tan tebi... a totes les parts del món és ple de dormilegues! i especialment a la nostra petita ciutat, on la gent «clapa» tranquil·lament al sò melangiós de les campanes de Sant Esteve i de les crides del nunci, aquesta pau paradisiaca i aquest excés de dormir, ens fan semblar als simpàtics patagonians.

Arreu del món però, la joventut es desperta i és mercés al seu estrepitós soroll que la gent es dona compte que no tot té d'ésser dormir, que cal desvetllar-se i treure's les lleganyes dels ulls, el cap clar, els ulls serens i amunt els cors, i començar el quotidià treball amb energia, amb lluita noble, i amb el somriure a flor de llavis que demostra la joia i el tremp de la nostra persona.

Cal doncs, que ens diferenciem dels castiços patagonians, i que no ens hi tombem a l'altre costat. És l'hora de saltar del llit.

Si del treball en vé el descans, lògicament del descans n'ha de venir el treball. Amunt doncs.

J. REPIC.

(1) o de la inconsciència.

QUI SOM I A QUE VENIM

Som gent jove, i venim a deixondir la nostra ciutat del seu etern repós. Algú objectarà, que no és precisament ara, l'hora més adequada. Sembla, que per a sortir fulles—escrites o no—és millor la primavera, però nosaltres ens coneixem i sabem que per aquells temps les sangs bullen i bullint és molt perillós escaldar-se, hem escollit la tardor. La brisa una mica fresca d'aquesta estació, dóna serenitat i tremp al pols, i el deixondiment és més planer.

No haurem pas d'esgargamellar-nos gaire per fer la presentació del nostre programa. El nom que hem escollit, ja per ell mateix diu quelcom: **DESPERTADOR**.

Això és el que intentem fer. Despertar als que dormen, mentre no se'ns trenqui la corda.

Som amants de la cultura i l'agricultura i com diu el nostre sub-títol creiem que hi haurà, hi ha hagut o hi pot haver: *Responsabilitats, Concòr-*

dia, Superàvit i Barrila. Tots aquests mots però, que ara es diuen tant i fan tan bonic, sembla que és cosa que va llarc, llarc. Per tant, de moment, ho agafarem pel mot final:—la «Barrila»—Oh! aquest nom; ell sol és capaç de despertar tota la nostra joventut; i és que la barrila, ben administrada, acompanyada de petites dosis dels altres suculents mots i afegint-hi l'esport i la ciutadania ens ha de portar aquest tan esperat despertar de la nostra ciutat volguda.

***

En començar doncs, ens plau saludar respectuosament a tota la premsa; a la bona i a la dolenta—que també n'hi ha—; a tots els nostres conciutadans i a tothom; bo i esperant que el soroll del nostre **DESPERTADOR** els hi sigui plaent sense eixordar-los, que—com hem dit més amunt—si no se'ns trenca la corda, pel que toca a nosaltres, no ens cansarem pas de donar-ne.

LA REDACCIÓ

CAMBÓ DIPUTAT PER OLOT

Qui més qui menys, tothom sap que les «fuerzas vivas» volen presentar la candidatura d'En Cambó, en les pròximes eleccions de Diputats a Cortis, que tan reiteradament anuncia el General Berenguer.—No caldrà aclarir que ens referim al nostre districte, puix que la premsa de tota mena ja se n'ha ocupat.—

Això en un districte rural—diguin el que vulguin els almogàvers del Casal Català—com és el nostre, on el vot del senyor Rector i del Secretari pesen considerablement, no trobem que en realitat tingui cap importància. Aquests senyors i aquestes «fuerzas» a hores d'ara ja poden contractar en ferm els beneficis que demanaran a canvi de l'acta.

L'acta a favor del senyor Cambó és tan segura, com el fajol a Olot—si tant em feu dir, gairebé declararia si tingués més autoritat, que és més segura l'acta que el fajol, perquè és el cas que ara tothom es sent catalanista. Ja veurem, potser tant com catalanistes no, però els costarà poc, per tal de poder respallar En Cambó, de passar per l'oprobí, de recolzar una candidatura catalanista (al menys de nom). Es clar que davant del ramat es quedarà una miqueta malament, però és allò, la qüestió és anar tirant i tenir influència. Carlins, tradicionalistes, monàrquics, llosistes, panxistes i altres forces (més mortes que vives, però tanmateix forces) que sempre han combatut les aspiracions de la terra, amb mal dissimulades declaracions d'amor a les nostres coses, diran ara—com sempre—que són més catalanistes que ningú i que tenen com a orgull ésser nascuts a Catalunya.

Fins els pupinets i dictadoretts es llevaran el capell i blincaran l'espina davant del formidable financier de Besalú, única esperança de la salvació econòmica i fins i tot si voleu política d'Espanya.

Mai hi havia hagut una concentració de forces com la que podrem veure ben aviat. Els senyors Esteves d'Olot i comarca (i no són pocs) poden estar satisfets amb la coronació del seu màxim ideal: ORDRE i UNIÓ DE DRETES. (L'obrer que reventi, el ciutadà que calli, els periòdics que ens avisin el dia d'anar a declarar davant del jutge i prou etc.)

La Lliga a Olot després de la seva reconstitució pot estar ben satisfeta amb la representació que es donarà al seu leader, després dels set anys de règim celestial i per l'acompanyament de gran guignol amb que s'ha fet la «performance».

Tot sigui per Catalunya i la Monarquia.

Prometem als pacífics olotins parlar del segon acte de la gran mascarada.

DOVA II

Honorem les nostres pàgines amb la publicació d'aquesta gentil olotina de l'Apartament

DE SOCIETAT

● Sabem que En Fontfreda ja fa temps que té establert l'establiment de drogueria. Ens en alegrem.

● Així mateix ha inaugurat a la plaça una important botiga de sastreria a la *dernier cri*—mereixen la nostra felicitació—el cosmòpolt i particular amic En Miquel Andorrà. Per molts anys. (Anunci gratuït).

● Dimarts passat a la Indústria i Comerç la «rotaryana» penya «Eros» celebrà reunió reglamentària baix la presidència del seu elegantíssim idem Don Coaquin. La reunió transcorregué amb poquíssims incidents. S'acordà pendre acords en la propera reunió.

● Dissabte passat l'«As d'Anglès» donà al «Casal» un escollit concert instrumental. Seguidament amenitzà el ball poc anunciat—ja sabem qui en té la culpa—per aquella nit. Tot i el formidable xàfec que va caure a l'hora de començar, resultà un ball ben lluït, tal com és costum en aquella casa.

● El dia 12 d'aquest mes celebraren la seva festa onomàstica, totes les Pilars d'Olot.

A les moltes felicitacions que varen rebre, hi afegirem la nostra.

● L'esposa de l'intel·ligent sastre, En Jaume Isern, ha infantat feliçment un eixerit nen, el qual li han imposat el simpàtic nom de Miquelet. La nostra més coral felicitació.

VARON DANDY

Cultura Física

En començar la tasca que ens havem imposat, no hem dubtat ni un moment en dedicar dintre del nostre periòdic el lloc convenient que es mereix a l'esport. L'esport a Olot és quelcom gran, quelcom que encara la majoria dels olotins desconeixen; tot això, doncs, són ja sobrats motius perquè hi dediquem especial atenció.

Per tant, no reparant en despeses ni sacrificis, hem contractat a dos asos en la matèria; per l'esport en general, a un excel·lent llegidor de les Olimpíades d'Anvers, i pel que toca al futbol, plat fort de casa nostra, a un formidable espectador del F. C. Barcelona, el qual ha assistit, ultra als jugats al camp de les Corts, a varis partits d'internacionals.

Amb els detalls que acabem d'anotar, i reconeguda pels autors la competència d'aquests senyors, no cal dubtar de cap manera, de cap!... que ho faran molt malament, i d'aquesta forma quedarà complagut el més exigent. Es clar que hi quedarà! No faltaria més!...

L'Assemblea de l'Olot F. C.

Ja passa de quinze dies que es va celebrar; com que fou interessantíssima, hem cregut donar-la a la llum com a entreteniment del tiberi esportiu de l'any.

L'Assemblea que va celebrar l'Olot F. C. el 30 de Setembre prop-passat, vista pel nostre dibuixant «Apa-siau».

El nostre dibuixant «Apa-siau» dona una idea exacta del que fou l'assemblea que celebrà el nostre cercle esportiu. Ara que, amb el permís de l'amic, direm que hauria estat més adequat qualificar-ho de «Sessió de cinema sonor», ja que es començà amb la còmica a càrrec d'En Martínez (pare) i acabà amb el drama Oró-Güell, i encara sort que, molt acertadament, el

president trencà la cinta i tothom se'n anà a clapar. Cal felicitar la gesta del senyor Danés, car aquella pel·lícula era mal sincronitzada i les seves sonoritats començaven a fer soroll de trencadissa.

Diguent que amb una hora i pico que va durar, el club es va trobar amb junta, mitja junta, sense junta, tres de junta, cap de junta, vots de confiança, pell prima, factures, guàrdies de poca seguretat, discursos estil Aristides Briand, patriotisme, companyerisme, simbolisme, equilibrisme i molt sideral, està ressenyada l'assemblea; i això que el senyor Crescenci, ultra quedar molt ben assentat, no va dir res en tota l'hora, i Don Santiago—no l'Alba!—En Ribes, va llegir l'acta en castellà, que va fer molt bonic, i En Monturiol hi va espetar un discurs que va semblar improvisat, però que feia una setmana que se l'estudiava a la botiga de can Manxa, i un gabadal de coses més que en aquest moment sentim no recordar—no tenim tanta memòria.—Ah, si! El punt final a càrrec d'En Benet Aulina: «Jo abans arbitrava de franc; ara, per amor al club, 10 peles». Visca l'amor!

REPORTER

Espectacles

Parlarem de les llaunes que ens administra el mai prou alabat Don Emilio?

Valdria més no parlar ne, però n'estem allò que se'n diu tips de fer el gest amb aquella bona fe, donant pesetes bones per veure pel·lícules que moltes vegades «no passen» de tant sevillanes.

Es clar que «Cares oblidades», amb aquell treball tan esplèndit de Clive Brook és quelcom extraordinari, que la «Rapsodia húngara» té moments d'un interès ben remarcable, i que fotogràficament ens sembla definitiu... Però al mig de tot això no demanem més que «films» discrets.

Diumenge passat varen ésser xiulades les primeres pel·lícules a l'Ideal i al Teatre, i per bé que això no ho aprovem, perquè no està bé, cal reconèixer que tenien tota la raó.

Cal remarcar el desencantament de les noies en sortir de veure «Cares oblidades», perquè no hi havia hagut cap bes d'amor.

El paper de Lil Dagover—la vampir de «Rapsodia húngara»—va plaure generalment als joves, als qui no els interessa més que el film del dia, ben al contrari de les noies que saben la vida i miracles de tots els estels d'Hollywood.

Als joves no els interessa que la Nita Naldi no pugui fer pel·lícules perquè ha perdut la línia, ni si la Greta Garbo voldria fer Joana d'Arc... ni el casament de la simpàtica Clara Bow.

WILLIAM

Associació de Música

Orquestra da Cámara de Sabadell

El senyor X es quedà a la butxaca fins a altes hores de la nit, el passi, cedit galantment per la junta, i degut a l'eixut existent—malgrat les rescents i abundants pluges—no poguerem assistir-hi, amb tot i això pels aplausos que sentirem des d'un banc del firal, ens palesà l'èxit assolit pels concertistes.

Felicitem a l'Associació, bo i prometem que en altra ocasió, encarregarem la crònica a un músic eminent.

FA-SOL

EL "DESPERTADOR" DESPERT... QUAN ALTRES DORMEN

EL DESPERTADOR, la bèstia infernal de panxa botaruda farcida de mil grinyols, que són la passió i mort de la dolça son, arrapada als benaventurats mortals que reposen confiadament esfirats damunt del catre, amb la boca oberta i el nas inflat de ronxets, vol dedicar unes *línees* a les gentils damisel·les que honoren els nostres carrers, les nostres places, les nostres finestres, els nostres balcons, els nostres passeigs, les nostres fonts, etc., amb la seva insubstituïble presència, i a EL DESPERTADOR, comprant-lo, llegint-lo i propagant-lo.

A elles, que embaumen l'aire amb els perfums més exquisits; que expenen els botiguers d'Olot; que posen damunt el verd de les nostres prades, la nota colorida dels seus llavis pintats; que ens roben el cor amb el mirar de xai degollat d'aquells seus ullassos tan negrassos per l'acció del llapis i del *rinmel's*; que deixen onejar al vent les seves rosses cabelleres per aixugar-les de l'aigua oxigenada; que amb tanta gràcia llueixen unes ungles raïllades i plenes de barnís, desconeixedores per complert del veïnatge de la pedra de l'aiguera, dels rajols del pis i de l'aigua del safareig; a elles, doncs, violes humils, sense ni un bri de vanitat, no pot pas EL DESPERTADOR deixar-les al marge.

Ell, que més d'una nit les ha vetllades, i per tant, en sap totes les seves intimitats i els seus somnis i les seves fantasies i els seus desitjos, no podria pas en aquestes ocasions de vida pública, deixar-les oblidades. Per això procurarà des d'aquesta secció, descriure-les, amb descripció verídica, en tanta manera, que al trobar-vos en front d'elles, us semblin escapades de les nostres pàgines.

GUSTAU SI US PLAU

Als amics de fora que vulguin rebre «EL DESPERTADOR», caldrà que enviïn en segells de correu o en la forma que trobin millor l'import de la subscripció avançada, comprés gastos de franqueig, 1'25 ptes. trimestre.

Finances

A la nostra ciutat hi ha molts bancs; això ho sap tothom—sobre tot al Firal—, però n'hi han cinc que es dediquen al negoci de banca (que no anomenem perquè, d'acord amb el que tenim establert, no fem cap anunci que no sigui pagat per endavant). Al veure que tots es guanyen la vida, se'ns ha suggerit la idea de montar-ne un.

Ara que aquest nostre sols negociarà valors femenins, cotitzant els mateixos segons els graus de bellesa, simpatia, serietat, elegància, requesta en el ball, qualitat i quantitat de coloret i perfum, etc., etc., reflexe fidel del valor de les mai prou alabades damisel·les olotines.

BORSA DE BELLESA

Granadines Villegas, emissió gran	95	%
Granadines Villegas, emissió petita	95	>
Carbones vegetales Mistaire	95	>
Cinematográficas Loco Postín, «Ramona»	95	>
Cinematográficas Loco Postín, «Pilar»	95	>
Mines de Sara	95	>
Perfumes Mónica	95	>
Catalina & Teresina Soc. Reunida	95	>
Taruta Film	95	>
La Simpática-xarleston Pilarin	95	>
La Productora de Calzados «Lola»	95	>
Ciments Roca-Conxa	95	>
Pells de Serp Boa-D	95	>
Pit-aluga Films «Enriqueta»	95	>
Hierros & Aceros «Kimeta»	95	>
Hierros & Aceros «Mary»	95	>
Llomis i foie-gras «Anthony-Eta»	95	>
Sweters & Pullovers «Eudald-Inna»	95	>
Ferradures D'Ascalç	95	>
Tabacos de Filipinas	95	>
Companyia Telefónica, Sèrie C-ongol	95	>
Companyia Telefónica, Sèrie K-atty	95	>
Companyia Telefónica, Sèrie A-ngelina	95	>
La permanent Glòria, S. A.	95	>
La permanent Carmina, S. en C.	95	>
Asfalts i Paviments Masoliver	95	>
Constructora de Cajas «Antonietta»	95	>
Constructora de Cajas «Mary»	95	>
Frr. Crr. a grans pendants de Batet,		
Línia Montserrat	95	>
Frr. Carr. a grans pendants de Linea Altura	95	>
Mont Salva H, Sèrie Man-L. T.	95	>
Mont Salva H, Sèrie Mary D.	95	>
Forges i Falç (Oliver)	95	>
Eterns somriures «Lolita»	95	>
The Cheiss	95	>
Coca-teries Paquita	95	>
Confeciones Aurèlia	95	>
Confeciones Rita	95	>
Sociedad lechera marca «Carmeta»	95	>
Cajas de piel de Toro-nell Anita	95	>
Loza de Porcelana S. A. «Rosau»	95	>
Empresas «Cinaes» Serie C.-onchita	95	>
Cacaos i Chocolates Palm-ya	95	>
Chapeau chic - Margara	95	>
Pescaderias de Rosas S. L.	95	>
Terrisseria, fina, «Florinda»	95	>
Reproduccions forestals Verges	95	>

NOTES: Ha estat oberta la Borsa a un canvi total de 95 %. En nombres successius veurem quins valors puguen i quins vaixen, i les causes que l'han motivat.
= Falten més valors.

MR. DOLLAR

LES FIRES DE SANT LLUC

Heus ací un acte que val la pena de comentar—ja que posa en moviment la ciutat entera.

Gent de tots els estaments i forasters de tot arreu, els trobareu aquests dies al Firal.

El «germanet» que va a comprar un tatano; la minyona de servei que ha tirat la seva contribució al Stand que endevina la vida futura; el pare bondadós que acompanya al vailet per a veure que li firarà; aquella parella d'enamorats que van escollint l'anell que els té de lligar per sempre més....

Tothom acut aquests dies al Firal, però enguany, malgrat tot, els pobres firatants no han pas estat acompanyats per la sòrt; el temps va aigualir lamentablement el negoci.

Hem vist les mateixes parades de sempre; el carroussel, les xurreries, les argenteries ambulants que venen anells d'or i plata a 10 cèntims, etc. Tot ha rotllat amb complerta normalitat; però no podem deixar d'esmentar aquell començament d'incident ocorregut al Firal, en el moment de més animació. Amb l'aglomeració hi havia força d'empentes, i la gent maldava per a sortir de l'embús. Aleshores es va sentir un home que cridava: «Bombes!! Bombeesss!!!...»; no cal dir la confusió que hi hagué i el pànic consegüent d'alguns senyors que creien havia arribat la revolució. Poc a poc es varen asserenar els ànims i algu va respirar «fondo».

Com podeu comprendre, es tractava de bombes per a la mainada.

Constatem també la important agafada d'aloses en els mirallets de la «buenaventura». Tothom tirava els 10 cèntims amb bona fé. Varem llegir-ne alguna que feia una mà de gruix; però el més esplèndid és el que li va sortir a un vailet de deu anys:

«Esteu curull de dinamisme; la vostra voluntat de ferro trenca les altres. Sòu un vertader home 100 per 100, i el vostre geni és realment il·luminat.

Sapigueu dominar les vostres passions i el món restarà sotmés als vostres peus.

Varem tenir sort d'escaure's un banc buit darrera nostre.

I del carroussel, què en direm? Quin jove no hi va anar a badar quan s'hi ovirava alguna senyoreta? Algú ha dit que als «Caballitus» no més hi anava la mainada; però ara ja es pot dir que era abans i nosaltres podem assegurar que també n'hi van que ja no ho són pas ben bé.

Mentres la xaranga i els pets del «tiro-blanco» ens feien mal-de-cap, nosaltres hi anàvem badant bó i cruspint-nos, amb tota l'elegància peculiar en nosaltres, mitja lliura de «churros» que ens havia despatxat aquella simpàtica bunyolera de la brrraca número 8.

BOW

Admetem col·laboració espontània sempre que s'avingui amb el criteri del periòdic.

Ens han dit...

● Que En Serra (petit), Peret dels caixals i Coll, amb vista de que el general Berenguer no convoca per ara eleccions, ells organitzaran un plesbicit per decidir quin d'ells serà l'àrbitre de l'elegància en la qüestió de les gorres per la present temporada d'hivern.

● Que l'un es f. de la gorra de l'altre i que són varis els joves que esperen qui'n triomfarà per a comprar-se-la igual, ja que serà declarada oficialment de moda.

● Que això és estar molt de lloillo.

● Que de totes maneres totes tres gorres es portaran molt aquest hivern que vé.

● Que Rin-tin-tin està preparant-se per a demostrar, altra vegada, les seves facultats al primer que se li posi al davant, en vista de l'èxit de les seves performances i per a poguer fer una altra setmana de festa.

● Que la butxaca del company Solé encara es ressent, per haver convidat a tres simpàtiques damiselles—un trio fantàstic—als «Caballitus» per a donar-se el gust de poder contemplar les seves línies, mentres cavalcàven aquells cavalls pur-sang.

A última hora, ens enterem, que li han tornat els calès.

Ja ho regarem.

● Que un ex-redactor del setmanari del P. U. P. «La Montaña» i actual afiliat al periodisme i a l'oratória de la Joventut ex-nacionalista de la «Lliga», paga els exemplars del cèlebre setmanari a preus elevadíssims per evitar que se li retreguin els articles que hi publica i no es digui de són com són i d'on venen, als actuals joves que formen la província liguera.

Ens sembla que l'impressor, que tant temps prengué paciència i que hi quedà com hi quedà, ara en lloc de donar al drapaire tots els exemplars sobrants, podria rescabalar-se i tothom content.

I el flamant regionalista faria «borbon y cuenta nueva».

● Que aquest hivern al «Romea» de Barcelona s'hi estrenarà una obreta d'un olotí i molt amic nostre.

Tarifa d'anuncis

UNA INSERCIO

Plana entera	10 Pessetes
Nitja plana	6 Pessetes
Remitits i comunicat, a 0'25 pessetes la ratlla.	

NOTA:—Per cada cinc insercions, 10% de rebaixa.

NOTICIARI FOX

● Es veu que la Casa Pujador, carrer del Carme, 1, ha esdevingut temple dels artistes; mentre a la planta baixa s'instal·la la Sala Vayreda, per on hi passen excel·lents artistes de la pintura, escultura, dibuix i fotografia, dos pisos més amunt se les donen per fer conrear l'art de l'*Scola di Milano*. Fillets de Déu quins refilets! Si no fos que sembla que el temps dels miracles ja ha passat, creuríem que són angelets del cel que canten; realment, però, ja ho són d'angelets—i bonics! —les gentils cosidores d'aquell coquetó piset. Felicitem a n'aquestes veuetes de canari flauta, bo i prometent fer-les-hi una visita.

● Els prospectes del «Teatro Principal» del 23 Octubre anunciaven «Cuidado con la Suegra», un titiuo de *atracción*. Una pel·lícula *atractiva*, interpretada por dos artistas tan *atrayentes* como etc.

● En una passada sessió celebrada pel nostre Ajuntament, el senyor Hostench demanà que es protestés de l'expulsió il·legal de Francesc Macià.

«La Tradició», al ressenyar-la, ho feia d'aquesta manera:

«...després de fer notar l'anomalia suara ocorreguda a Barcelona i que els nostres lleïdors ja n'estaran enterats per la premsa...»

A veure si a n'aquests senyors—que sembla que els hi fa por publicar el nom—els hi haurem de dir: Ai que ve En Macià!

● Es varen celebrar amb molta animació les festes dels barris de Sant Miquel, Sant Francesc i del Roser; aquest últim fou el que, com tots els anys, baté el record. Per celebrar-ho ens obsequià amb un ball d'arroç; els altres amb un ball de pela. Que hi farem, diferent manera de pensar. Felicitem als del Roser.

● També el barri de Sant Rafel prepara la seva festa i faran ball a l'Hotel del Parc.

¡Ai, pobre Hotel! Tant maco que és!

● Els superticiosos ja saben a que atribuir tot el que ha passat al «Casal».

Ho atribueixen a que estan domiciliats a la Plaça Pàrroco Ferrer, *número 13*.

● Amb notiu de les fires de Sant Lluç, hem vist encesos els llums dels aparadors de la botiga de *Cà la Bet*.

Degut a la vaga de fotograbadors, ens ha estat impossible publicar interessants gravats dels nostres dibuixants. Avent quedat resolta aquetsa, els publicarem en el número vinent.

FILOSOFANT

a Danesi

Ben pensat i rumiat
ens ensenya l'experiència
que no hi ha gaire diferència
entre un sastre i un abogad.

Felicitem al seu propietari pel bon gust que ha tingut, així com pels coneixements que ha demostrat tenir d'economia política.

● El corresponsal de «La Vanguardia» a Olot, que es veu que no surt mai de casa seva, està molt ben informat.

Segons ell, es va celebrar la Conferència que En Xavier Regàs i En Duran Reynals havien de donar al «Casal Català».

Què vol dir que el Governador l'hagi suspesa, o que l'hagi autoritzada de *sol a sol*, que pel cas és el mateix!

A veure si pels reis dirà que ja s'han celebrat les fires de Sant Lluç.

Aquestes Conferències haurien estat bé que les haguessin donat al «Sol» del Torín. Estem convençuts que les haurien pogut celebrar.

El dia primer de Novembre, número extraordinari de «EL DESPERTADOR», dedicat a la diada dels morts. Dibuixos i caricatures a tot raig! Valdrà 20 cèntims.

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot

EL DESPERTADOR

Redacció i Administració: Nou de Sant Antoni, 7. Olot. - No es retornen originals

No admetem anuncis ni subscripcions :: :: que no es paguin per endavant :: ::

Futur Diputat per Olot?

Les «fuerzas vivas»:—Mireu-lo! Aviat el tindrem de cos present. Penseu que ell és la única salvació d'Espanya, i que mercès al gran Cisco les «chades» són allà on són.